

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. IV. An, & in quibus casibus is, qui dat operam rei illicitæ sive prohibitæ, ex qua re ipsa sequitur homicidium, fiat irregularis, quamvis omnem diligentiam adhibuerit ad illud vitandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. III.

*Qualis culpa, siue negligentia
precedere debeat ad incurrendam irregu-
laritatem, qua oritur ex homicidio
casuali facto ab eo, qui operam
dedit rei licitæ?*

L Atam culpam juridicam, seu crassam negligentiam sufficere ad incurrendam irregularitatem, docent plerique omnes, cum in casu talis negligentiae, quam homines mediocriter prudentes adhibendam putant, satis voluntarium censetur homicidium; & quamvis putent aliqui ex *c. Continebatur. §. h. r.* de levi juridica culpa etiam probari posse, quod, si ea, in præcavendo homicidij periculo, intervenit, irregularitas incurratur, & velint etiam ob culpam juridicam levissimam, non quidem in omitendo, si tamen in committendo hæc admittatur, incurri ex homicidio casuali irregularitatem; alii tamen probabilius pro irregularitate ex culpa levissima incurra, nihil in jure reperiunt, & sunt etiam qui nec pro culpa juridica levi statutam irregularitatem putent, propter Glossam in *c. Quæsitum de pœnitent. V. Negligentibus*, si quis operam dedit rei de se licitæ, & velint ad incurrendam irregularitatem hanc in foro conscientie requiri veram culpam Theologicam gravem intervenire, cum tales pœnæ spirituales non incurrantur à privatis, nisi propter peccatum grave.

3(X)50

§. IV.

An, & in quibus casibus, qui dedit operam rei illicitæ siue prohibita, etiam ex ipsa sequitur homicidium, si sit irregularis, quamvis omnem diligentiam adhibuerit ad illud vitandam?

S Uur, qui putant, semper incurri irregularitatem ab eo, qui dedit operam rei illicitæ, & periculosa, si homicidium ex ea sequatur, ob varia juris capita, & sunt, qui putant, nunquam ab his incurri irregularitatem, si diligentiam debitam adhibuerint ad præcavendum homicidium, quamvis illud præter opinionem agentis sublequatur, quia non apparet, quomodo in tali casu voluntarium dici possit homicidium tale. Probabile tamen media sententia est, quæ pro & juris capita habet, & rationem modè allatam, scilicet incurri ab illis irregularitatem, qui operam dederunt rei licitæ ex se, & natura sua, cum propinquo periculo mortis conjunctæ, quamvis debitam ad hanc præcavendam diligentiam adhibuerint, si mors ex ea aditus irregularis: non fore autem irregularis illam, qui actioni quidem prohibita operam dederunt, ex se tamen cum periculo propinquo mortis non conjunctæ, si diligentiam debitam ad hanc præcavendam adhibuerint, etiam si per accidens aliquando mors ex tali operatione sequatur, sicut enim in priore casu licet apparet, quomodo voluntarium sit dedit operam, si indirectè, homicidium, dedit causam ponunt voluntariè, quæ ex se natura conjunctum habet mortis periculum.

culum, & propterea prohibita est; ita in posteriore casu non apparet, ex quo capite dici possit homicidium illis voluntarium, dum operam quidem rei illicitæ dant, non tamen ex natura sua trahentis secum mortem alterius, neque propter conjunctum propinquum periculum mortis prohibet. c. Tua nos. 19. h. 1.

§. V.

De homicidio omnino involuntario, & inculpabili.

DE hac quæstione in *Clement. Furiosus. h. 1.* statuitur, quod nullâ incurrat irregularitatem furiosus, si durante furore, etiam si suâ culpâ in hunc incidit, occiderit aliquem; insans (ante septennium scilicet expletum) aut dormiens, si occiderit aliquem, cum hi usum rationis non habeant, nisi in hoc postremo casu sciat dormiens, quod in somno soleat surgere, arma arripere, ac obvios percutere, neque tamen ad præcavendam hæc debitam diligentiam adhibuerit, & mors exinde alicujus sequatur, cum in tali casu homicidium hoc fuerit satis in causa illi voluntarium. De ebrio tamen dubitari potest, utrum occidens aliquem in ebrietate, irregularitatem incurrat, cum enim neque hic habeat tum temporis rationis usum, videtur eam non incurrare, sicuti prius relati; probabilius proinde ob hanc rationem videtur, non incurrare eum irregularitatem in foro Canonico ob factam hominis eadem, nisi prævidens ante ebrietatem periculum occidendi inimici v. g. in ebrietate, periculum tale debitâ diligentia non præcaverit, quia ut sic

homicidium tale huic satis voluntarium est, sicuti de dormiente paulò ante dictum.

SECTIO III.

De homicidio necessario, sive ob defensionem factò, & irregularitate ex eo contracta.

§. I.

An qui ob defensionem suæ propriæ personæ ac vitæ alium occidat, vel ob defensionem proprii honoris, & fama, fiat irregularis?

QUI occidit aliquem ob necessariam (ob quod etiam necessarium tale homicidium dicitur) corporis sui, seu vitæ defensionem, servato moderamine inculpatae tutelæ, non fit irregularis, fit tamen irregularis, si in modo defensionis notabiliter excedat, occidendo v. g. in vasorem, quem aliis modis facile repellere potuisset, *Clement. cit. si furiosus &c.* quia contra injustum in vasorem vim vi repellere ob sui tutelam, jure naturæ concessum est, & quamvis videatur etiam in hoc casu injusti in vasoris, vim vi repellendo, occisi, *Trident. Sess. 14. c. 7. de refor.* irregularitatem inducere, dum Episcopus dat dispensandi in tali casu facultatem, intelligi tamen debet Concilium juxta declarationem Cardinalium de eo casu, quo quis excedit moderamen inculpatae tutelæ, quod diligenter observandum est, ita ut etiam fugere teneatur, ad evitandam occisionem, cui fuga graviter dedecorosa non est.

Ccc cc 3

Quod